

ПОДАРУЙ БАТЬКІВЩИНІ МІСТО

ВІДГОМІН ТРУДОВОГО СЕМЕСТРУ

Сьогодні за «круглим столом» редакції «Харківського університету» учасники трудового семестру, командири і комісари студентських будівельних загонів Харківського державного університету, ті, хто проміняв літній відпочинок на напружену, самовіддану працю на благо Батьківщини на будовах Цілинні, Сибіру, хто подарував людям нові будинки, вулиці, траси, міста.

Слово нашим гостям: Володимир Кузниченко, начальнику університетського штабу третього семестру-1982, Юрій Пенкін, студенту радіофаку, командирі загону комуністичної праці «Комунар-82», Петру Люлю, студенту факультету іноземних мов, командирі СБЗ «Оріон-2», Любові Кураш та Ірині Козловській, студенткам мехмату, командирі та комісару СБЗ «Ударник», Олегу Шпільману, студенту факультету іноземних мов, командирі СБЗ «Оріон-1», Юрію Легкому, студенту радіофаку, командирі СБЗ «Штурм-82», Володимирі Губі, студенту мехмату, командирі СБЗ «Норчинець».

Як пройшов у році 1982 трудовий семестр у нашому університеті? Як ми до нього підготувалися? Роль комсомольських та партійних бюро факультетів у вирішенні проблеми комплектування командирських і комісарських кадрів, кадрів бійців СБЗ. Ці проблеми стояли на порядку денному «круглого столу».

Володимир Кузниченко: Дорогі друзі! Нам з вами випала висока честь очолювати студентські будівельні загони нашого університету з рік 60-річчя утворення СРСР. Повинен відзначити, що університетська комсомолка з честю виконала свої соціалістичні зобов'язання по трудовому семестру. СБЗ Харківського університету, у складі яких трудилися 668 бійців, освоїли 4 млн. 221 тис. крб. капіталовкладень, прочитали для населення 197 лекцій, дали 104 концерти художньої самодіяльності. Під час дві ударної праці зароблено 27 тис. крб. Наші студенти у плані шефської допомоги відраховували безкоштовно дев'ять шкіл і дитячих закладів, збудували 20 спортивних майданчиків, упорядкували 15 вулиць, проспектів... Важко переоцінити допомогу, яку подають Батьківщині студентські будівельні загони. Але ми з вами збиралися тут не для того, щоб розповісти, які ми герої, не для того, щоб спочивати на лаврах. Подумаймо, чи все ми зробили, щоб трудовий семестр пройшов якнайефективніше? Чи все було зроблено нами у підготовчий період? Він зовсім не так далеко — новий трудовий семестр. І до нього треба забрати лише позитивне, відкинути всі недоліки і прорахунки літа-82.

Любов Кураш: СБЗ «Ударник» традиційний на мехматі жіночий загін. У нього прекрасні традиції і закони. Його завжди називали серед кращих у університеті. Ось чому нам з Ірою ставати на чолі загону було нелегко. І вона і я були до цього лише бійцями, керівного досвіду ніякого. Хочу сказати добре слово про школу командирів і комісарів, що

при університетському штабі працювала. Вона дала нам основу знань. А от все інше треба було здобувати власним досвідом. Тим паче, що склад бійців «Ударного» було оцінено майже на 90 проц. І знаву ж — непогано функціонує у нас навчання за спеціальностями. Дівчата наші приїхали підготовленими штукатурами. Ну, а сьогодні вони просто кваліфіковані майстри. Адже нами освоєно 150 тис. крб. капіталовкладень, упорядковано житлове містечко.

Ірина Козлова: Наші дівчата робили, так би мовити, лице Надиме: штукатурили фасади будинків. І тут, самі розумієте, підвести ніяк було не можна. Коли ми приїхали до житлового селища «Лісне», будинки стояли обідрані — жалібно виглядали. А як відіжджали, то приємно було глянути на зроблене.

Олег Шпільман: Не знаю, як щодо навчання штукатурів, а ось на навчання муляра відведено у нас стільки учебного часу (116 годин!), що де ж його студенту взяти? Особливо у нас, на факультеті іноземних мов. Звичайно, добре освоїти ремесло муляра нелегко, але, мабуть, плани навчання слід робити тишлішими. На місці дохватиться. Ось ми, наприклад, будували житлові будинки. Спочатку ми зводили біля майбутніх житлових будинків сараї (училися), а самі будинки клали в другу чергу, коли мали досвід.

Юрій Пенкін: Навчання за спеціальностями, навчання командирів та комісарів — все це добре. Але я хочу запитати: багато років підряд виділяти всьому наші командири та комісари на візні багатоденні семінари. Скільки користі вони приносять! Минулого року на такий семінар вже були запрошені лише окремі товариші. А в цьому році його взагалі не відбулося. Гадаю, що цю традицію слід було б відновити. Бо одне діло здобувати досвід через труднощі і помилки, а друге — ці помилки обійти, використавши поради попередника-командира, комісара.

Володимир Губа: Мені здається, нам уже час позбутися аварального спускання вказівок, інформації. Треба всестакі чіткіше планувати нашу роботу. І це стосується не тільки університетського штабу, як штабу обласного. Зараз вирішується, через годину треба доповіді про зроблене, представити людей, дати аналіз... Особливо цим відзначається підготовчий період.

Петро Люль: Ще раз хочу відзначити труднощі, з якими стикається будзагонівець — студент факультетів, що навчається у другу зміну. Виникає безліч складностей у підготовчий період із навчанням по спеціальності, із нарадами командирів і комісарів, — практично з усім...

Олег Шпільман: Як загін підготувався до трудового літа, так і працюватиме. Наш «Оріон-1» — загін інтернаціональний. Отже, крім загальних труднощів, у нас були свої, специфічні. 40 бійців, з них 20 — студенти з НДР. Разом з німецькими студентами ми не просто споруджували житлові будинки, ми цікаво і змістовно

по прагнули провести кожну вільну годину: проводили вечори-зустрічі, створили свій вокально-інструментальний ансамбль, проводили спортивні змагання, оформили кабінет іноземної мови у школі. Це літо було прекрасною мовною практикою, школою інтернаціоналізму.

Юра Легкий: Це справді. Коли дивився на вулицю, що виросла із будиночків, споруджених твоїми руками... Немас слів, щоб висловити ці почуття.

Володимир Кузниченко: А чи не було у ваших загонів, на ваших факультетах труднощів у підготовчий період із формуванням загонів? Я, наприклад, знаю, що добре ця робота поставлена на мехматі, радіофізичному, факультеті іноземних мов.

Ірина Козловська: На нашому факультеті штаб трудового семестру працює в тісному контакті з комсомольським бюро. До нашого загону, наприклад, був конкурс: на 46 місць 120 заяв. І визначити бійців загону допомагають партійне і комсомольське бюро.

Петро Люль: На факультеті іноземних мов кандидатури кожного бійця, кожного командира і комісара обговорювалися по декілька разів. Дівчачків у загонах університету не повинно бути принципово.

Юрій Пенкін: А у «Комунарі-82» 25 відмінників, до десяти студентів мають одні четвірки і п'ятірки. У нас, наприклад, на 17 дівочих місць було 100 заяв з усіх факультетів!

Юрій Легкий: Командирів і комісарів на радіофзці підшукуємо на наступний рік уже під час роботи цього літа. Головне — рекомендація старших командирських кадрів.

Володимир Губа: Я, наприклад, їхав командиром «Норчинець» вдруге, а комісаром було призначено Віктора Григораша із учораших бійців СБЗ. Прекрасний комісар, зразковий.

Володимир Кузниченко: Ще одне запитання: як пропалуються і чи пропалуються на факультеті традиції СБЗ, бійців студзагонів?

Любов Кураш: Ще коли була я на першому курсі, прихотив до нас на політогудину босць з «Прометей». Він так цікаво розповідав про третій трудовий семестр, про роботу в СБЗ, що всі ми в групі загорілися поїхати працювати в загони.

Олег Шпільман: Існує в університеті прекрасна традиція — проводити вечори трудової слави. Але ж це в масштабах вузу, а хіба не чудово було провести такий вечір на факультеті?

Юрій Легкий: Це правда. Ось хіба сьогоднішні першокурсники знають про те, що наш «Штурм» народився ще в ті часи, коли споруджували свій факультетський гуртожиток! Що є у нього такі давні і такі чудові традиції! Гадаю, це було б правильно — відновити традицію факультетських вечорів трудової слави.

Володимир Кузниченко: Все це правильні думки. Гадаю, всі висловлені сьогодні зауваження і побажання будуть враховані комітетом комсомолу університету, штабом трудового семестру.

Розмову записала О. НЕРУХ.

ПОДАРУЙ БАТЬКІВЩИНІ МІСТО

ВІДГОМІН ТРУДОВОГО СЕМЕСТРУ

Сьогодні за «круглим столом» редакції «Харківського університету» учасники трудового семестру, командири і комісари студентських будівельних загонів Харківського державного університету, ті, хто проміняв літній відпочинок на напружену, самовіддану працю на благо Батьківщини на будовах Цілини, Сибіру, хто подарував людям нові будинки, вулиці, траси, міста.

Слово нашим гостям: Володимиру Кузниченку, начальнику університетського штабу третього семестру-1982, Юрію Пенкіну, студенту радіофаку, командирі загону комуністичної праці «Комунар-82», Петру Люлю, студенту факультету іноземних мов, командирі СБЗ «Оріон-2», Любові Кураш та Ірині Козловській, студенткам мехмату, командирі та комісару СБЗ «Ударний», Олегу Шпільману, студенту факультету іноземних мов, командирі СБЗ «Оріон-1», Юрію Легкому, студенту радіофаку, командирі СБЗ «Штурм-82», Володимиру Губі, студенту мехмату, командирі СБЗ «Корчагінець».

Як пройшов у році 1982 трудовий семестр у нашому уні-

при університетському штабі працювала. Вона дала нам основу знань. А от все інше треба було здобувати власним досвідом. Тим паче, що склад бійців «Ударного» було оновлено майже на 90 проц. І знову ж — непогано функціонувало у нас навчання за спеціальностями. Дівчата наші приїхали підготовленими штуркатурами. Ну, а сьогодні вони просто кваліфіковані майстри. Адже нами освоєно 150 тис. крб. капіталовкладень, упорядковано житлове містечко.

Ірина Козлова: Наші дівчата робили, так би мовити, лице Надима: штуркували фасади будинків. І тут, самі розумієте, підвести ніяк було не можна. Коли ми приїхали до житлового селища «Лісне», будинки стояли обідрані — жалібно видовище. А як від'їжджали, то приємно було глянути на зроблене.

Олег Шпільман: Не знаю, як щодо навчання штуркатурів, а ось на навчання мулярів відведено у нас стільки учбового часу (116 годин!), що де ж його студенту взяти? Особливо у нас, на факультеті іноземних мов. Звичайно, добре освоїти ремесло муляра нелегко, але,

но прагнули провести кожну вільну годину: проводили вечори-зустрічі, створили свій вокально-інструментальний ансамбль, проводили спортивні змагання, оформили кабінет іноземної мови у школі. Це літо було прекрасною мовною практикою, школою інтернаціоналізму.

Юра Легкий: Це справді. Коли дивись на вулицю, що виросла із будиночків, споруджених твоїми руками... Немає слів, щоб висловити ці почуття.

Володимир Кузниченко: А чи не було у ваших загонів, на ваших факультетах труднощів у підготовчий період із формуванням загонів? Я, наприклад, знаю, що добре ця робота поставлена на мехматі, радіофізичному, факультеті іноземних мов.

Ірина Козловська: На нашому факультеті штаб трудового семестру працює в тісному контакті з комсомольським бюро. До нашого загону, наприклад, був конкурс: на 46 місць 120 заяв. І визначити бійців загону допомагають партійне і комсомольське бюро.

Петро Люль: На факультеті іноземних мов кандидату-

...студенту факультету іноземних мов, командирі СБЗ «Оріон-1», Юрій Легкому, студенту радіофаку, командирі СБЗ «Штурм-82», Володимирі Губі, студенту мехмату, командирі СБЗ «Корчагінець».

Як пройшов у році 1982 трудовий семестр у нашому університеті? Як ми до нього підготувалися? Роль комсомольських та партійних бюро факультетів у вирішенні проблеми комплектування командирських і комісарських кадрів, кадрів бійців СБЗ. Ці проблеми стояли на порядку денному «круглого столу».

Володимир Кузниченко: Дорогі друзі! Нам з вами випала висока честь очолювати студентські будівельні загони нашого університету в рік 60-річчя утворення СРСР. Повинен відзначити, що університетська комсомолія з честю виконала свої соціалістичні зобов'язання по трудовому семестру. СБЗ Харківського університету, у складі яких трудилися 668 бійців, освоїли 4 млн. 221 тис. крб. капіталоукладень, прочитали для населення 197 лекцій, дали 104 концерти художньої самодіяльності. Під час днів ударної праці зароблено 27 тис. крб. Наші студенти у плані шефської допомоги відремонтували безкоштовно дев'ять шкіл і дитячих закладів, збудували 20 спортивних майданчиків, упорядкували 15 вулиць, проспектів... Важко переоцінити допомогу, яку подають Батьківщині студентські будівельні загони. Але ми з вами зібралися тут не для того, щоб розповісти, які ми гарні, не для того, щоб спочивати на лаврах. Подумаймо, чи все ми зробили, щоб трудовий семестр пройшов якнайефективніше? Чи все було зроблено нами у підготовчий період? Він зовсім не так далеко — нинішній трудовий семестр. І до

на зроблено.

Олег Шпільман: Не знаю, як щодо навчання штукатурів, а ось на навчання мулярів відведено у нас стільки учебного часу (116 годин!), що де ж його студенту взяти? Особливо у нас, на факультеті іноземних мов. Звичайно, добре освоїти ремесло муляра нелегко, але, мабуть, плани навчання слід робити стислішими. На місці дочатися. Ось ми, наприклад, будували житлові будинки. Спочатку ми зводили біля майбутніх житлових будинків сарай (училися), а самі будинки кляли в другу чергу, коли мали досвід.

Юрій Пенкін: Навчання за спеціальностями, навчання командирів та комісарів — все це добре. Але я хочу запитати: багато років підряд виїздили весною наші командири та комісари на виїзні багатоденні семінари. Скільки користі вони приносили! Минулого року на такий семінар вже були запрошені лише окремі товариші. А в цьому році його взагалі не відбулося. Гадаю, що цю традицію слід було б відновити. Бо одне діло здобувати досвід через труднощі і помилки, а друге — ці помилки обійти, використавши поради попередника-командира, комісара.

Володимир Губа: Мені здається, нам уже час позбутися аврального спускання вказівок, інформації. Треба всетаки чіткіше планувати нашу роботу. І це стосується не тільки університетського штабу, як штабу обласного. Зараз вирішується, через годину треба доповісти про зроблене, представити людей, дати аналіз... Особливо цим відзначається підготовчий період.

Петро Люль: Ще раз хочу відзначити труднощі, з якими стикається будзагонівець — студент факультетів, що навчаються у другу зміну. Виникає

вона семестр, працює в даному контакті з комсомольським бюро. До нашого загону, наприклад, був конкурс: на 46 місць 120 заяв. І визначити бійців загону допомагають партійне і комсомольське бюро.

Петро Люль: На факультеті іноземних мов кандидатури кожного бійця, кожного командира і комісара обговорювалися по декілька разів. Двієчників у загонах університету не повинно бути принципово.

Юрій Пенкін: А у «Комунарі-82» 25 відмінників, до десяти студентів мають одні четвірки і п'ятірки. У нас, наприклад, на 17 дівочих місць було 100 заяв з усіх факультетів!

Юрій Легкий: Командирів і комісарів на радіофаци підшукуємо на наступний рік уже під час роботи цього літа. Головне — рекомендація старих командирських кадрів.

Володимир Губа: Я, наприклад, їхав командиром «Корчагінця» вдруге, а комісаром було призначено Віктора Григораша із учорашніх бійців СБЗ. Прекрасний комісар, разковий.

Володимир Кузниченко: Ще одне запитання: як пропагуються і чи пропагуються на факультеті традиції СБЗ, бійців студзагонів?

Любов Кураш: Ще коли була я на першому курсі, приходив до нас на політгодину боець з «Прометей». Він так цікаво розповідав про третій трудовий семестр, про роботу в СБЗ, що всі ми в групі загорілись поїхати працювати в загони.

Олег Шпільман: Існує в університеті прекрасна традиція — проводити вечори трудової слави. Але ж це в масштабах вузу, а хіба не чудово було провести такий вечір на факультеті?

Юрій Легкий: Це правда. Ось хіба сьогоднішні першкурсники знають про те, що

конала свої соціалістичні зобов'язання по трудовому семестру. СБЗ Харківського університету, у складі яких трудилися 668 бійців, освоїли 4 млн. 221 тис. крб. капіталовкладень, прочитали для населення 197 лекцій, дали 104 концерти художньої самодіяльності. Під час днів ударної праці зароблено 27 тис. крб. Наші студенти у плані шефської допомоги відремонтували безкоштовно дев'ять шкіл і дитячих закладів, збудували 20 спортивних майданчиків, упорядкували 15 вулиць, проспектів... Важко переоцінити допомогу, яку подають Батьківщині студентські будівельні загони. Але ми з вами зібралися тут не для того, щоб розповісти, які ми гарні, не для того, щоб спочивати на лаврах. Подумаймо, чи все ми зробили, щоб трудовий семестр пройшов якнайефективніше? Чи все було зроблено нами у підготовчий період? Він зовсім не так далеко — новий трудовий семестр. І до нього треба забрати лише позитивне, відкинути всі недоліки і прорахунки літа-82.

Любов Кураш: СБЗ «Ударний» традиційний на мехматі жіночий загін. У нього прекрасні традиції і закони. Його завжди називали серед кращих в університеті. Ось чому нам з Ірою ставати на чолі загону було нелегко. І вона і я були до цього лише бійцями, керівного досвіду ніякого. Хочу сказати добре слово про школу командирів і комісарів, що

вони принесли! Минувало року на такий семінар вже були запрошені лише окремі товариші. А в цьому році його взагалі не відбулося. Гадаю, що цю традицію слід було б відновити. Бо одне діло здобувати досвід через труднощі і помилки, а друге — ці помилки обійти, використавши поради попередника-командира, комісара.

Володимир Губа: Мені здається, нам уже час позбутися аврального спускання вказівок, інформації. Треба все-таки чіткіше планувати нашу роботу. І це стосується не тільки університетського штабу, як штабу обласного. Зараз вирішується, через годину треба доповісти про зроблене, представити людей, дати аналіз... Особливо цим відрізняється підготовчий період.

Петро Люль: Ще раз хочу відзначити труднощі, з якими стикається будзагонівець — студент факультетів, що навчаються у другу зміну. Виникає безліч складностей у підготовчий період із навчанням по спеціальності, із нарадами командирів і комісарів, — практично з усім...

Олег Шпільман: Як загін підготувався до трудового літа, так і працюватиме. Наш «Оріон-1» — загін інтернаціональний. Отже, крім загальних труднощів, у нас були свої, специфічні. 40 бійців, з них 20 — студенти з НДР. Разом з німецькими студентами ми не просто споруджували житлові будинки, ми цікаво і змістов-

Володимир Губа: Я, наприклад, їхав командиром «Корчагинця» вдруге, а комісаром було призначено Віктора Григораша із учорашніх бійців СБЗ. Прекрасний комісар, зразковий.

Володимир Кузниченко: Ще одне запитання: як пропагуються і чи пропагуються на факультеті традиції СБЗ, бійців студзагонів?

Любов Кураш: Ще коли була я на першому курсі, приходив до нас на полігодину боець з «Прометей». Він так цікаво розповідав про третій трудовий семестр, про роботу в СБЗ, що всі ми в групі загорілись поїхати працювати в загоні.

Олег Шпільман: Існує в університеті прекрасна традиція — проводити вечори трудової слави. Але ж це в масштабах вузу, а хіба не чудово було провести такий вечір на факультеті?

Юрій Легкий: Це правда. Ось хіба сьогоднішні першокурсники знають про те, що наш «Штурм» народився ще в ті часи, коли споруджували свій факультетський гуртожиток? Що є у нього такі давні і такі чудові традиції? Гадаю, це було б правильно — відновити традицію факультетських вечорів трудової слави.

Володимир Кузниченко: Все це правильні думки. Гадаю, всі висловлені сьогодні зауваження і побажання будуть враховані комітетом комсомолу університету, штабом трудового семестру.

Розмову записала О. НЕРУХ.